

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

อะไรหุรหายิ่งกว่าธรรมไม่มี

วันนี้วันทอดกฐิน วงกรรมฐานในสถานที่ต่างๆ วันนี้จะทอดเรียกว่าทั่วไปหมดเลย พอวัดนี้เคลื่อนเท่านั้น หลังจากนั้นก็ออกกันเลย รอวัดนี้วัดเดียว เมื่อวานนี้คนที่พิลึกกระอย่างนี้จะไม่ว่างานใดคนแน่น ศาลาใหญ่หลังนี้เลยไม่มีความหมาย พิลึกกระ คนแน่นหมดเลย ใครก็ว่ามันใหญ่ๆ ที่นี้พอเห็นคนมาในงานเลยเล็กไป ศาลาหลังนี้ความยาวมัน ๖๐ เมตร ความกว้าง ๓๐ เมตร ที่แรกความกว้างเอา ๑๕ เมตร ความยาว ๕๕ เมตร ที่เจ้าของศรัทธาเดิมตั้งเอาไว้เรียบร้อยแล้ว สั่งไม้มาจากประเทศลาวนู่น เอามาค้างอยู่ตั้งสองปี เขาเกรงใจไม่กล้ามาเสนออะไร นี่ก็กระทิงแดง คุณเฉลียว คุณภาวนา พอสองปีผ่านไปแล้วคุณเฉลียวมาเองเลยขึ้นไปหาเราที่กุฏิ วันนี้เป็นยังงี้ก็เป็นกัน ว้างนั้นนะ เหมือนว่าตั้งทำขึ้นเวทีเลย วันนี้เป็นยังงี้ก็เป็นกัน แล้วเป็นอะไรถึงได้พูดอย่างนั้นละ เขาก็เลยเล่าเรื่องราว สั่งไม้มานี้ได้สองปีกว่าแล้ว ตกลงเลยไม้ก็จะเปื่อยจะเน่าไป อยากปลูกศาลา ขยับเข้ามาขออาจารย์เมื่อไรก็เป็นยังงี้ในจิตนี้ มันถอยกรูดๆ วันนี้เลยตัดสินใจเป็นอะไรเป็นกัน ถึงได้มา

แล้วจะทำยังงี้สร้างศาลา อยากก่อสร้างศาลา ไม้สั่งมาจากประเทศลาวได้สองปีแล้ว รอแล้วรอเล่า ที่นี้เหตุการณ์มันก็นักเข้าๆ เหตุการณ์ก็คือการช่วยชาติเกี่ยวข้องกับคน เวลามีกงานที่ไรคนมีดฟ้ามั่วดิน ฝนตกเปียกปอนไปหมด นี่ละเป็นเหตุให้กล้าหาญ เอาเป็นไรเป็นกัน เขาพูดเหตุพูดผลให้ฟังขบขันดินะ วันนี้จึงมาขอสร้างศาลาที่ตรงโน้น พูดถึงเรื่องเหตุเรื่องผลลงตัวทุกอย่างพร้อมมูล เรื่องราวที่จะสร้างศาลานี้ เล่าเหตุผลมา เราก็คอยฟังโดยลำดับ ที่นี้เมื่อเหตุผลลงเรียบร้อยแล้ว เราก็มว่า เอา เหตุผลดี พอดีทุกสิ่งทุกอย่าง เหตุการณ์ต่างๆ มันก็เห็นประจักษ์อย่างที่ว่านี้ เอ้า สร้างก็สร้าง แล้วจะสร้างเอาความกว้าง ความยาวขนาดไหนเอ้าว่ามาซิ ตกลงใจให้แล้ว เหตุผลพร้อมแล้ว

เขาว่าจะสร้างความกว้าง ๑๕ เมตร ยาว ๕๕ เมตร ทางนี้ก็ตอบไปว่า โอ๊ย แคบไป เอาอย่างนี้ละ เอาความกว้าง ๓๐ เมตร เรียกว่าคุณกันเลย ครั้งต่อครั้งไปเลย แล้วความยาว ๕๕ เมตรก็ให้เป็น ๖๐ เมตรเสีย แล้วจะพอดีทุกสิ่งทุกอย่าง ทุกสัดส่วนพอดีกันเลย พอว่าอย่างนั้นเขาสาธุขึ้นทันทีเลย เสียงดั่งลั่น สาธุ ก็เลยตกลงกัน ที่นี้ไม้ที่สั่งมา กะกำหนดตามที่สั่งมานั้นมันไม่พอซิพอเราว่างั้น ต้องสั่งไปอีก จึงช้าหน่อย สั่งจากประเทศลาวเข้ามา

ส่วนมากก็ได้ยินแหละว่าเราไม่นิยมทางด้านวัตถุ เราก็บอกอยู่แล้ว บางทีเอาแต่เอาขาดเลย คิดดูกุฏิเรานี้จะมาสร้างใหม่ให้เรา มาขอถึง ๘ หนฟังซินะ หนที่ ๘ นี้ก็ใส่กันเลย คนเก่าแหละมาขอถึง ๘ หนนะไม่ใช่เล่น มาขอสร้างกุฏิใหม่ กุฏินี้เป็นอะไรเอ้าว่ามาซิ นี้จะเอากันละนะบอกตรงๆ เลย กุฏินี้มันเป็นอย่างไง มันแคบไป ก็อยู่ในห้องแม่แคบกว่านี้ทำไมอยู่ได้ ไล่กันไป สุดท้ายก็เลยบอกไม่สร้าง แล้วก็ดูเลยเที่ยว ควรฟังเสียงครูเสียงอาจารย์ซิ จะทำอะไรมีแต่ความอยากทำๆ โดยถ่ายเดียว ส่วนได้ส่วนเสียเอามาทบทวนกันดูซิ ธรรมเป็นส่วนสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่าวัตถุนะ การมาปฏิบัตินี้ปฏิบัติธรรม ไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งเหล่านี้ นี้เป็นเพียงอาศัยเท่านั้นพอแล้ว เรื่องของธรรมเป็นความสะดวกสบายเท่าไรยิ่งดี นี้เหมาะแล้วสะดวกแล้วทุกอย่าง ไล่เหตุไล่ผลดูเอาเลย ดูเอาจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา ถึง ๘ หน ตั้งแต่ นั้นเลยเจียบจนปานนี้แหละ เพราะใส่กันอย่างหนักจริง ๆ ไม่ให้สร้าง

เขาว่าจะสร้างหลังใหม่หรือจะรื้อสร้างตรงไหนก็ได้ เราไม่เอาทั้งนั้น วัดนี้เราก็เคยปฏิบัติมาอย่างนั้น ครูบาอาจารย์เช่นหลวงปู่มั่นไปอยู่ที่ไหน ท่านหาอยู่อะไร ท่านไปอยู่ที่ไหน ศาลาเล็กๆ ท่านกั้นห้องอยู่เท่านั้นพอ กุฏิกระต๊อบอยู่พอ ของท่านพอตลอดเลย ตลอดมาจนกระทั่งท่านมรณภาพ กุฏิหนองผื่อนั้นเป็นท่านอาจารย์ฝั้นนะ พวกญาติโยมเขามาขอร้องให้ท่านอาจารย์ฝั้นมาติดต่อกับเรียนขอปลูกกุฏิให้ท่าน ท่านว่าจะมาปลูกอะไร นี่มันก็พอติดอยู่แล้ว ท่านว่าอย่างนั้นแหละ ท่านอาจารย์ฝั้นท่านก็ให้เหตุผลอะไรต่ออะไร ท่านก็เลยนิ่ง พอนิ่งเขาก็เริ่มสร้างกุฏิหลังนั้นแหละขึ้นที่หนองผือ แต่ก่อนท่านอยู่ศาลา ท่านกั้นห้องศาลาอยู่ เป็นอย่างนั้นนี่ย้ายท่าน

ท่านไม่เห็นอะไรในสามแดนโลกธาตุนี้เลิศเลอยิ่งกว่าธรรม ธรรมอยู่ในใจของท่าน กระจ่างทั่วครอบโลกธาตุ ประสาไม้ประสาอิฐปูนหินทรายมันวิเศษวิโสอะไร ความหมายว่าอย่างนั้น ร่างกายของเราเหมือนกันสมมติทั่วไป ก็อยู่ตามสมมติทั่วๆ ไปเท่านั้นพอ ทอดร่างกายอันนี้ใส่กับวัตถุนี้ซึ่งเป็นของเหมือนๆ กันเท่านั้นพอแล้ว หูหราฟู่ฟ่าไปหาอะไร ความหมายว่าฉัน ธรรมชาติที่เลิศเลอสง่าอยู่ในหัวใจของท่านแล้ว จะมาเทียบกับสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ แล้วจะเอาอะไรให้หูหราๆ ยิ่งกว่าธรรมประเภทนี้ไม่มี ในสามแดนโลกธาตุนี้ไม่มี เพราะฉะนั้นไปอยู่ที่ไหนท่านจึงอยู่อย่างนั้นๆ เรื่อย กั้นห้องศาลาอยู่หรืออยู่กระต๊อบเล็กๆ คือร่างกายอันนี้กับสิ่งเหล่านั้นมันเหมาะสมกัน พอปลงวางสังขารร่างกายได้เท่านั้นพอแล้ว ความหมายว่าฉัน

ธรรมชาตินี้ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่านี้ จะหาอะไรมาเสริม สามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรเสมอเหมือนได้เลย ความหมายว่าอย่างนั้น อันนี้ก็เอาไว้ตามสภาพของ

มัน ร่างกายกับสิ่งเหล่านี้พออยู่ได้เท่านั้นอยู่ไป เพียงเท่านั้น ความหมายของท่านลึกซึ้งนะ เพราะฉะนั้นท่านถึงไม่ทำอะไรหุหุ แต่เรื่องการภาวนานี้เอาตลอด เด็ดตลอด เรื่องการภาวนาเด็ดตลอด ไม่มีอ่อนข้อการแนะนำสั่งสอนท่านด้านจิตตภาวนา เรียกว่านามธรรม ได้แก่สังขธรรมเข้าสู่ภายในใจ อันนี้ท่านเด็ดมากทีเดียว

เพราะท่านมีพยานอยู่ในหัวใจท่านแล้วสว่างสามแดนโลกธาตุอะไรจะมาเสมอเหมือนไม่มีเลย อันนี้ก็พอทอดร่างกายทิ้งไว้กับเขา สมมุติเขามียังไง ร่างกายของเราก็เป็นสมมุติทั่วไปเหมือนโลก ที่นี้สิ่งที่มาอาศัยพออาศัยกันได้เท่านั้นพอแล้ว ความหมายว่าอย่างนั้น จะให้มันเลิศเลออะไรก็ไม่มีทางเลิศแหละโลกสมมุติอันนี้ ก็มีเพียงเท่านั้น จะประดับประดาตกแต่งว่าสวดสวดงามตามสายตาของกิเลสขนาดไหน มันก็คือความสกปรกของธรรมขนาดนั้นแหละ เทียบกันเข้าปั๊บเลย ท่านจึงทำอย่างนั้น ท่านไม่สนใจกับอะไรด้านวัตถุ พออยู่ได้อยู่ไป ร่มไม้ที่ไหน กระจตอบที่ไหน อยู่ไป แต่จิตใจกับธรรมนี้ไม่ห่างเหินกันเลย เรื่องการภาวนาไม่ได้ห่างเหิน หมุนตัวลงแต่ด้านจิตตภาวนาทั้งนั้น

อันนี้เขามาขอย้ายขออะไรนับได้ ๔ หนศาลาหลังนี้เราก็ไม่ให้ สุดท้ายเลยให้ท่านปัญญาของเราเกิดขึ้น เก่งไหมท่านปัญญาที่ล่วงไปแล้ว ฉลาดมากนะ สองสามคนเท่านั้นยกศาลาทั้งหลัง เอาท่านมาปรึกษาดูเพราะเขามาขอร้อง ทั้งจะปลูกสร้างใหม่ ทั้งจะซ่อมแซมแบบไหนๆ เขามาขอ เราไม่ให้ทั้งนั้น จึงเรียกท่านปัญญามาเมื่อนักเข้าๆ ว่าศาลานี้จะทำยังไง จะยกขึ้นได้ไหมลองพิจารณาดูซิ ยกศาลาหลังนี้ แต่ก่อนมันเตี้ยๆ กว่านี้ ข้างล่างอยู่ไม่ได้ อยู่ได้แต่ข้างบน ท่านพิจารณาดูจะยกได้ไหม ท่านบอก คิดว่ายกได้ ถ้ายกได้ก็มอบให้เป็นภาระท่านทั้งหมด ให้ท่านพิจารณาเอง ยกศาลาหลังนี้ขึ้น ระดับสูงต่ำขนาดไหนแล้วแต่ท่านจะพิจารณาเห็นควร ท่านก็ตกลงเลย

มีคนงานสองสามคนเท่านั้นไม่ได้มาก นี่ละปัญญาเห็นใหม่ละ ยกขึ้นเรียบหมดเลย ท่านละยกขึ้นทั้งหมด แล้วขึ้นเสาใหม่ เหล่านี้เสาใหม่จะข้างล่างนี้ เสาซีเมนต์นี่เสาใหม่ แต่ก่อนเป็นไม้ ศาลาหลังนี้เลยอยู่ได้สองชั้น ข้างบน ข้างล่าง

นี่ละเรื่องครั้งพุทธกาลตั้งแต่พระพุทธเจ้ามา ท่านเทิดทูนสุดยอด เรื่องของธรรมแล้วไม่มีพระพุทธเจ้าพระองค์ใด สาวกองค์ใด ที่จะกล้าเหยียบย่ำทำลายธรรมเหล่านี้ได้ ยกวัตถุทั้งหลายขึ้นเหยียบย่ำทำลายธรรมไม่มี เพราะท่านเห็นความเลิศเลอเสมอกันหมดแบบเดียวกันหมด ความรู้ความเห็นของท่านจึงเป็นอย่างนั้น ท่านจึงนิยมในทางด้านธรรมะมากยิ่งขึ้น และส่งเสริมมากที่สุดในทางด้านธรรมะ วัตถุเพียงเป็นเครื่องอาศัยไปวันหนึ่งๆ พอแล้วๆ เท่านั้น ธรรมจึงเจริญในใจ ที่นี้ธรรมเจริญขึ้นในใจแล้ว เช่นอย่างพระพุทธเจ้า

ตรัสรู้เพียงองค์เดียว เป็นศาสดาได้สามโลก พระสงฆ์แต่ละองค์ๆ ที่บรรลุธรรมขึ้นมาถึงแดนพื้นทุกข์โดยสมบูรณ์แบบแล้ว สอนโลกได้เต็มภูมิของสาวกองค์นั้นๆ ธรรมต่างหากสอนโลกให้รู้จักดีจักชั่ว รู้จักบาปจักบุญได้ วัตถุประสงค์ต่างๆ สอนไม่ได้นะ ไม่ได้สอนใครนอกจากไปหลงเขาเท่านั้น ให้เขาสอนคนหลงเท่านั้นแหละ คนรู้เขาไม่สอน นี่ละครั้งพุทธกาลท่านดำเนินมาเป็นแบบฉบับ

ทุกวันนี้ก็เลสเข้าเหยียบย่ำทำลายไปหมด ทำวัดที่ไหนนี่เรื่องก่อเรื่องสร้างออกหน้าออกตา หูหราฟู่ฟาสวยงาม หอปราสาทชั้นสวรรค์สู้ไม่ได้ การก่อการสร้างหูหราฟู่ฟามีหน้าซำว่าให้เป็นที่เกรงขาม เกรงขามอะไรประสาอิฐประสาปูน เกรงมันอะไร ทราย เกรงมันหาอะไรมันมีอยู่ทั่วไป ธรรมต่างหาก นั่น ท่านจึงได้สนใจในธรรมมากทีเดียว ท่านไม่ได้สนใจวัตถุ เวลานี้เห็นไหมกิเลสเหยียบเข้ามา ศาสนาที่ไหน มีตั้งแต่กิเลสเหยียบย่ำทำลายเข้าสถานที่อยู่ของพระ แม้ตัวพระองค์เองก็กิเลสเหยียบเข้าไป กลายเป็นมุตรเป็นคุณขึ้นมาในพระแต่ละองค์ๆ ที่ปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนว ไม่มองดูธรรมดูวินัยซึ่งเป็นองค์ศาสดาแทนพระพุทธเจ้านั้นเลย หาตั้งแต่วัตถุสิ่งภายนอกมาบำรุงมาอวดกัน อวดกันก็เป็นเรื่องของกิเลส อย่างนี้ทั้งนั้น

ที่นี้วัดหนึ่งๆ วัดนั้นก็เลยกลายเป็นส้วมไปเลย สร้างดิบสร้างดีเท่าไรสวยงามขนาดไหนก็เป็นส้วม ส้วมของอะไร ส้วมของมุตรของคุณ มุตรคุณคืออะไร คือพระเณรเรา ปฏิบัติไม่ตรงตามหลักธรรมหลักวินัย ปฏิบัติตัวเป็นมุตรเป็นคุณอยู่ในวัด ที่นี้วัดก็เลยกลายเป็นส้วมเป็นถานของมุตรของคุณ คือพระเณรที่ปฏิบัติเหลวแหลกไปเสีย อย่างนั้นเสียมากต่อมาก เอ้าพูดตรงๆ อย่างนี้ นี่เอาธรรมมาพูด เรื่องของพระพุทธเจ้าไม่มี พูดให้ชัดเจนอย่างนี้ ตำรับตำราก็ไม่มี ไม่ส่งเสริม เรื่องการก่อการสร้างสิ่งนั้นสิ่งนี้ไม่มี บรรดาพระสาวกหรือพระสงฆ์องค์เจ้าองค์ใดเข้ามาเฝ้าพระพุทธเจ้า รับสั่งปุบ ไหนเป็นยังงี้ ไปอยู่ถ้ำนั้นป่านั้นภูเขาถุกั้นการภาวนาเป็นยังงี้ ท่านไม่ได้ว่าที่อยู่ดีดีไหม ไม่ได้ว่านะ ท่านถามเรื่องภาวนา การภาวนาเป็นยังงี้ ถามลงนี้ๆ ทั้งนั้นเลย ไส้ก็ไล่เข้าป่า

พอบวชเข้ามาแล้วก็ รุกขมูลเสนาสน์ นิสสสาย ปพพชชา ตตถ เต ยาวซีว อสุสาโท ธรรมเนียม บรรพชาอุปสมบทแล้วให้ท่านทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงี้ยวตามป่าช้าป่ารกชัฏ ที่แจ่งลอมฟาง ซึ่งเป็นสถานที่ไม่ถูกรบกวนด้วยสิ่งที่เป็นข้าศึกทั้งหลาย แล้วการบำเพ็ญเพียรภาวนาเพื่อชำระกิเลสก็สะดวกสบาย ให้เธอทั้งหลายอุตสาหะอยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด ฟังซินะ นี่เป็นคำที่เน้นหนักของพระพุทธเจ้าตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ พระทุกองค์บวชแล้วต้องได้รับพระโอวาทข้อนี้จน

ได้ไม่มีเว้นแม้องค์เดียว ต้องสอนเข้าไปในป่าในเขา แล้วมันเข้าไปไหนละพิจารณาซิ มันไปที่ พระพุทธเจ้าสอนหรือมันโดดเข้าไปตลาดกระดูกหมูกระดูกวัว กระโดดเข้าไปหาศพลาก หาคำสรรเสริญเยินยอ หาบรรดาศักดิ์ต่างๆ อันเป็นป่าๆ ถิ่นๆ กาฝากมหาภัย เข้ามา เหยียบหัวพระองค์เป็นบ้านนั่นแหละ เหล่านี้มากต่อมากแล้วเวลานี้ มีที่ไหนที่บวชแล้วมุ่ง อรรถมุงธรรม

คำสรรเสริญเยินยอลากยศเหล่านี้ พระพุทธเจ้าทรงตำหนิ ปิดออกหมดมาแต่ ตั้งเดิมแล้ว แล้วมันชนเข้ามาเผาหัวมันอะไรพระ บวชมาแล้วหาอะไร บิณฑบาตชาวบ้าน เขาก็ให้กินอยู่ทุกวันๆ สถานที่อยู่ก็พออยู่พอเป็นพอไป มันก็พอแล้วสำหรับพระผู้มุ่งอรรถ มุงธรรม ไม่ได้มุ่งความสกปรกคือลากยศสรรเสริญเยินยอบ้ายศอยู่อย่างนี้ ท่านอยู่ที่ไหน ท่านสบาย นี่ละแบบตำรับตำรามีมาย่างนี้ลบล้างได้ยังไง ตามความจริงแล้วลบล้างไม่ได้ มันลบล้างโดยหลักธรรมชาติของกิเลสที่กลายเป็นความเหนื่อธรรม เป็นมูตรเป็นคูถขึ้น เหยียบทองคำทั้งแท่ง คือธรรม ให้สลายไปหมดไม่มีเหลือเลย

มิหนำซ้ำใครอยู่ในป่าในเขา พระอยู่ในป่าในเขากลายเป็นพระวิกลจริตไปแล้ว เห็น ไหมกิเลสมันออกลดตายของมันแบบหน้าด้านเลย มันไม่มองดู รุกขมุขเสนาสน์ เลย ทั้งๆ ที่พระบวชมาได้รับโอวาทข้อนี้แล้ว มันยังหาว่าผู้อยู่ในป่าในเขาเป็นผู้วิกลจริตไปอีก พระพุทธเจ้าก็วิกลจริตไปหมดถ้าลงพระป่าเป็นวิกลจริต นี่เป็นลูกศิษย์ตถาคต ลูกหลาน ตถาคต ตถาคตเป็นพระวิกลจริตมาแล้ว มันดูถูกเหยียดหยามทำลายถึงขนาดพระพุทธเจ้า ลงมา มันอายบาปไหมพิจารณาซิ

นี่ละพระทุกวันนี้ออกมาพูดโต้งๆ ทางวิทยุกระจายเสียงทั่วประเทศไทยเรื่องความ หยาบโตนของตน เหยียบหัวพระพุทธเจ้า ให้ประชาชนทั้งโลกเขาได้เห็นได้ยินได้ฟัง เพราะ ท่านเหล่านี้เรียนมาเหมือนกัน รู้มาเหมือนกัน มันก็ไปเหยียบย่ำต่อหน้าต่อตาอย่างนี้ เป็น ยังไงกิเลสทุกวันนี้มันอายุใครเมื่อไร มันไม่ได้อาย บวชเข้ามาหาลมหายศ หาคความ สรรเสริญเยินยอมีที่ไหน ไม่มี บวชเข้ามาแล้วก็ต้องหาศีลหาธรรม อยู่รุกขมุขโรมไม้ นี่คือ หารธรรมนั่นเอง ให้ไปบำเพ็ญสมณธรรม

องค์นี้สำเร็จพระโสดา องค์นี้สำเร็จเป็นพระสกิทา องค์นั้นสำเร็จเป็นพระอนาคา องค์นั้นสำเร็จพระอรหันต์ มาจากมหาวิทยาลัยป่าทั้งนั้น ที่พระพุทธเจ้าพาอยู่มาแล้ว บำเพ็ญมาแล้ว แล้วมันเลือกไปหาอะไร ไข่ลากยศสรรเสริญเยินยอจนเป็นบ้า เวลานี้ ศาสนาเฉพาอย่างยิ่งในเมืองไทยเรากำลังโกลาหลอลหม่าน เพราะบ้านนี้แหละไปเที่ยว

เหยียบธรรมให้แหลกหมดเลย บ้ายศบ้ำลาก บ้ำสรรเสริญเยินยอ บ้ำอำนาจบาตรหลวง ป่า ๆ ถิ่น ๆ นี้เข้าไปเหยียบบอรรณเหยียบธรรม เวลานี้ขุ่นมัวไปหมดทั่วประเทศไทย

พระที่ท่านมุ่งอรรถมุ่งธรรม ตั้งใจประพฤติปฏิบัติอยู่ในป่าในเขาก็ต้องเดือดร้อน กระทบกระเทือน เพราะมันจะเข้าไปเหยียบไปทำลายพระพุทธเจ้าองค์ศาสดาคือพระธรรม วินัยที่ท่านปฏิบัติที่ท่านเทิดทูนอยู่ ท่านก็ทนนอยู่ไม่ได้ท่านออกมาชำระสะสางสิ่งเหล่านี้ ให้จำเอานะ ดังที่พระท่านออกประชุมมาหลาย ๆ ครั้งแล้ว นี้มีแต่ท่านผู้ทรงศีลทรงธรรม อุตส่าห์ออกมา เพราะมันจะเข้าไปเหยียบย่ำทำลายของดีของดี ของเลิศของเลอที่ พระพุทธเจ้าประทานให้แล้ว ท่านปฏิบัติเทิดทูนอยู่นั้นจะถูกทำลาย ท่านออกมาชำระ ๆ

นี่ก็เพราะกิเลสตัวโหดร้ายทารุณอำนาจป่าเถื่อนนั้นแหละ เป็นอยู่ในเมืองไทยของ เรานี้เห็นไหม มันดูไหมคัมภีร์ เรียนมาสักเท่าไร ตั้งยศขึ้นไปตั้งแต่ปลัด ไบภูกา ขึ้นไปฟาต เจ้าฟ้าเจ้าคุณ สมเด็จจสมแต่ดอะไรก็ไม่รู้ มันมีแต่ชื่อนะสมเด็จ ตัวคนมันจมอยู่ใต้ก้นรก สกปรกยิ่งกว่ามูตรกว่าคูไปอีก มันไม่ได้มองดูตัวเลย นี่ละที่น่าสลดสังเวชเวลานี้ เอาธรรม จับเข้าไปซิ ไม่ได้พูดถูกเหยียดหยามผู้ใด ไม่ได้ยกยอด้วยหาเหตุผลไม่ได้ พูดตามหลักความจริง นี่เราเอาคัมภีร์มาพูด เอาหลักธรรมพระพุทธเจ้ามาพูด ใครว่าเราพูดผิดเอามายันตัดคอเราได้เลย เราไม่มีสะทกสะท้านในสิ่งเหล่านี้ เพราะเราปฏิบัติมาอย่างนี้ แล้ว การปฏิบัติมาอย่างนี้ ความรู้ความเห็นก็เป็นขึ้นมากภายในจิตใจสด ๆ ร้อน ๆ เหมือนครั้ง พระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่ ใครปฏิบัติก็เห็นผลสด ๆ ร้อน ๆ ตลอดมา ๆ เหมือนกับ กิเลสเห็นผลสด ๆ ร้อน ๆ ตลอดมา เผาบ้านเผาเมืองมาตลอดอย่างนี้ ความดีนั้นละพื้น ขึ้นมาทำไมจะไม่ดี นี่เราพูดตามหลักความจริงนะ

เราพูดถึงเรื่องในด้านวัตถุที่เข้าเหยียบย่ำทำลายวัดวาอาราม ศีลธรรมไม่มีเหลือณะ เวลานี้ วัดก็เป็นส้วมเป็นถ่าน ในวัดก็มีแต่มูตรแต่คูด คือพระเณรที่เหลวแหลกแหวกแนว อยู่ในวัดนั้น ๆ กลายเป็นส้วมเป็นถ่านโดยไม่ต้องเสกสรร มันก็เป็นแล้ว เพราะตัวเองแต่ละ คน ๆ เป็นมูตรเป็นคูด เสกสรรตัวเองให้เป็นมูตรเป็นคูดอยู่แล้ว มันจะไม่เป็นมูตรเป็นคูด ไปยังไฉน วัดที่เป็นที่อยู่ของพระก็กลายเป็นส้วมเป็นถ่านที่อยู่ของมูตรของคูดไปหมดแล้ว เวลานี้ ศาสนธรรมมีอยู่ที่ไหน

เราอย่าไปคอยหาอรรถหาธรรมกับพระนะ สมัยทุกวันนี้หายากนะหาอรรถหาธรรม กับพระ ถ้าหา มูตรหาคูดกับพระไม่ต้องหา เขาเหมือนเรา เราเหมือนเขาเสมอไปเลย ดีไม่ดี พระเลวกว่าฆราวาสอีกก็มี นี่ละเอาธรรมมาพูดพูดให้ฟังอย่างนี้ ถ้าพูดตามอรรถตามธรรม แล้วใครก็รู้ด้วยกันทุกคน มันทำได้ลงคอหรือทำอย่างนั้น ก่อความเดือดร้อนวุ่นวาย ความ

สกปรกโสมมขึ้นใส่ชาติบ้านเมืองของเราซึ่งเป็นชาติแห่งชาวพุทธ มีพระเถรเต็มอยู่ในวัดในวา ซึ่งเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำสั่งสอนในทางที่ดีบที่ดี มันกลับกลายเป็นเรื่องสกปรกไปตามๆ กันหมด ลากประชาชนที่เขาмаเกาะให้ลงจมน้ำไปด้วยกันมืออย่างหรือ นี่ละเรื่องกิเลสไปทีไหนแหลกไปอย่างนี้ ไม่มีคำว่าดีบว่าดี พวกกันจำเอา ชำระ มีอยู่ด้วยกันทุกคน กิเลสเหล่านี้ไม่ได้มีอยู่กับผู้อื่นผู้ใดโดยถ่ายเดียว อยู่กับเราด้วยกันทุกคน เอามาแก้มาไขตัดแปลงแล้วก็จะดีขึ้นด้วยกันนั้นแหละ เอาละ วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละพอ

กฐินวัดป่าบ้านตาด วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๔๗ ทองคำได้ ๒ กิโล ๕๓ บาท ๖๑ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓,๑๑๙ ดอลลาร์ เงินบาทได้ ๑๑,๔๕๔,๓๙๒ บาท จำนวนเหล่านี้แยกเป็นเงินสด ๖,๘๕๔,๓๙๒ บาท เป็นเช็คสี่ล้านหกแสนบาท กรุณาทราบตามนี้ หลวงตารู้สึกเบาหัวอกขึ้นมากมายนะ เพราะหลวงตาแบกชาติไทยของเราทั่วไปหมด การก่อสร้างทางโน้นทางนี้ มาอยู่กับหลวงตาหมด จะเป็นผู้จ่ายเงิน เงินนี้ออกมาจากบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เข้ามานี้แล้วก็ออกกระจายไปอย่างนั้น รู้สึกว่าเบามากคราวนี้ เบาหัวอกมากทีเดียว ดึกที่สร้างไว้ตามที่ต่างๆ เอาเงินเหล่านี้ละออกๆ จ่าย เบาไปๆ พี่น้องทั้งหลายก็เบาความตระหนี่หมดไป ความผ่องใสของจิตที่เกิดขึ้นมาจากการให้ทาน สง่างามขึ้นๆ ความสง่างามนี้แหละจะพาท่านทั้งหลายไปสง่างามแดนสวรรค์ พรหมโลกและนิพพานนะ (สาธุ) เออ เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz